

József Attila olvasómozgalmáról. A Sörgyári Dolgozó bíráló cikkel jelentkezett az üzemi könyvtár költöztetésének rossz időpontja miatt. Könyvtári vonatkozású írásokat lehetett még találni többek között a Fomómunkás-ban, a Megafon-ban, a Tarjáni Acél-ban stb.

Összefoglalva: egyetlen hónap sajtócikkei is arról adnak számot, hogy a könyvtári tevékenységnek egyre számottevőbb sajtóvisszhangja van. Az is világos, hogy a sajtó sokat segít az érdeklődés felkeltésében és a könyvtári propagandában, de még többet segíthet munkája kitágításával és a könyvtári cikkek színvonalának javításával. Ehhez viszont a sajtó munkatársai jogosan várhatják el az eddiginél nagyobb segítséget a könyvtárosoktól, főleg a rendszeres tájékoztatás és a könyvtárak előtt álló fő feladatok megismertetése terén.

A könyvtárak, a sajtó és a hírközlő szervek közötti kapcsolat szervezettebb kiépítésének újabban az eddiginél is örvendetesebb jelei mutatkoznak. A cikkünkben vizsgált időszak óta a rádióban több könyvtári riport hangzott el. A Magyar Nemzetben Móricz Virág vezércikkben hívta fel a közvélemény figyelmét a közművelődési könyvtárak szolgáltatásainak jelentőségére, s ugyanott kitűnő riportot is olvashattunk egy fővárosi gyermekkönyvtár életéről. Mindez azt mutatja, hogy a könyvtárügy a vidéki lapok mellett a központi agitációban is kezdi elfoglalni méltó helyét.

Gönczi Imre

DR. HADNAGY LÁSZLÓ

1921 — 1963

Megrendüléssel állunk koporsója mellett. Halála hihetetlennek tűnt, hiszen mindig fiatalosnak, tettekéssznek láttuk. Valóban fiatal volt évei szerint is, s sorsába akkor szölt bele az oktalan halál, mikor életművének betetőzéséhez fogott hozzá.

A betegség első figyelmeztetésével nem törődve, megszokott munkatempóját nem mérsékelte, ezért történhetett oly váratlanul közülünk való távozása.

Közülünk távozott, bár a vezetőnk volt. Közvetlenül a felszabadulás után, tanári oklevelének megszerzésével, huszonnégy éves korában állt be a népművelés munkásai közé, s miniszterhelyettes korában is megmaradt igazi népművelőnek. Munkájában a népszerűt, a humanista műveltség és az alkotási vágy párosult a marxizmus—leninizmus irányt mutató eszmeiségével, ezért tudott egyik legkiválóbb népművelőnké, majd a népművelés országos irányítójává lenni. Ő jutott legmagasabbra abból a népművelői gárdából, mely közvetlenül a felszabadulás után vállalta a nép szolgálatának ezt a szép feladatát. Személyében egyesítette azokat a tulajdonságokat, amelyek a művelődés gyakorlati munkájához és magasfokú elvi irányításához egyaránt szükségesek.

A könyvtárosok is örömmel fogadták annak idején, hogy kezébe került a könyvtárügy állami irányítása. Értette és nagyra értékelte a könyvtári munka szerepét, s a felső vezetésben segítette hatásfokának növekedését.

Szellemi frissessége, széles látóköre a

népművelés korszerű tartalmi és formai fejlesztését tették központi gondolatává. Következétesen küzdött az elavult sémák és módszerek tovább élése ellen.

Egyik legkiválóbb művelődéspolitikusunkat veszítettük vele. Élete azt példázza, hogy a tehetség, a munka és a hűség a művelődés közkatónáját is a legmagasabb vezető helyre emelheti. Munkásságát sok eredmény és sok jól előkészített terv jelzi. Ez utóbbiak megvalósítása reánk maradt.